

Tien diskussiepunten over deelraden Complementair bestuur is een rookgordijn

Op 20 juni a.s. organiseert het Rotterdams instituut bewonersondersteuning (Rio) een diskussie-avond voor bewonersorganisaties over het deelraadsbestel. Pim Vermeulen en Edith Hallensleben zullen een bijdrage leveren aan de diskussie die zal plaatsvinden op basis van onderstaande stellingen.

Anne van Veenen

1. De verhoudingen tussen bewonersorganisaties en deelgemeentebesturen zijn in delen van de stad waar deelgemeenten aanwezig zijn de afgelopen jaren verzakelijkt. Deelgemeenten en bewonersorganisaties zien elkaar (over het algemeen) niet meer als konkurrerende organen, maar als andersoortige organen: belangengroep aan de ene kant, naast een bestuurlijk orgaan aan de andere kant.

2. Beperkte bevoegdheden, klein ambtelijk ondersteuningssapparaat, afhankelijk van centrale diensten en gebrek aan bestuurlijk kader maken het in de huidige situatie onmogelijk voor deelraden om te fungeren als volwaardig bestuurlijk orgaan. Invoering van het bestaande type deelgemeente in de gehele stad moet daarom worden afgewezen.

3. Voor deelgemeenten die het karakter hebben van een 'kontakt-orgaan met de bevolking' met taken die vooral liggen op het terrein van de 'dienstverlening aan de burgers' (Peper) is geen toekomst: verkiezingen moeten alleen worden gehouden voor politieke bestuursorganen met duidelijke bevoegdheden.

4. Voorwaarde voor invoering van deelraden in de hele stad is uitbreiding van bevoegdheden en zeggenschap van deelraden over de daarmee samenhangende takken van diensten.

Voorwaarde voor een besluit tot uitbreiding van de deelraden is dat precies wordt aangegeven welke bevoegdheden gelegd moeten worden bij het stadsbestuur en welke bij de deelraden op verschillende terreinen.

5. Zowel op het vlak van (de probleemgerichte onderdelen van) welzijn als op het vlak van beheer kan een bestuurlijke verantwoordelijkheid van het stadsbestuur en een koppeling met centrale diensten niet worden gemist.

Een volledige decentralisatie van bevoegdheden op deze terreinen naar deelgemeenten en opsplitsing van de betreffende diensten verzwakt het probleemoplossend vermogen van het bestuur op deze terreinen en leidt beleidsmatig tot marginalisering van het sociale beleid.

6. Bestuurlijke problemen op het terrein van welzijn (sturen op details vanuit het stadhuis) zijn onvoldoende argument voor het

instellen van deelgemeenten.

Via reorganisatie van instellingen (schaalvergroting via het terugbrengen van het aantal professionele instellingen in een wijk tot 3 uitvoeringsorganisaties sociaal cultureel werk/jongerenwerk, maatschappelijke dienstverlening en opbouwwerk/bewonersondersteuning) en versterking van management en beleidsvorming wordt de mogelijkheid voor sturing op hoofdlijnen voor het bestuur vergroot.

Daartoe dient het bestuur zich te beperken: sturing vanaf de achterbank (ambtelijk) en gedetailleerde bestuurlijke bemoeienis met het werk van instellingen leidt niet tot een beter en relevanter produkt en maakt de verantwoordelijkheden van bestuur en maatschappelijke instellingen onduidelijk.

7. Ontbrekende schakel op het terrein van (sociaal) beheer is niet in de eerste plaats een bestuurslaag maar een ambtelijke projectorganisatie vanuit de betrokken diensten (DROS, WZ, Gemeentewerken, GSD/SRW,

DMK, GGD, DRR) die vorm geeft aan een geïntegreerde beleidsvorming op stedelijk niveau en die een wijkgerichte koördinatie en werkwijze heeft.

Gevraagd: een vehikel voor Sociale Vernieuwing!

8. Konclusie van de door de gemeente georganiseerde diskussie over deelraden was, dat voorhands geen overeenstemming bereikt lijkt te kunnen worden over uitbreiding van bevoegdheden van deelraden. Zolang die overeenstemming er niet is, moet het deelraadsbestel niet worden uitgebreid.

9. 'Komplementair bestuur' als alternatief voor duidelijke bevoegdheden van deelraden is een rookgordijn: het leidt tot een voortdurende competentiestrijd tussen verschillende bestuurlagen en onduidelijkheid voor denden (burgers, organisatie, instellingen).

10. Gemeten aan de problemen in de stad beschikt de gemeente Rotterdam slechts over beperkte bevoegdheden en middelen om de problemen tot een oplossing te brengen. Het delen van deze beperkte macht met sterke deelraden leidt tot bestuurlijke verzwakking.

Een echte bestuurlijke decentralisatie lijkt alleen mogelijk als het gepaard gaat met de vorming van een stadsgebied/agglomeratie-bestuur (vgl. Commissie Montijn). Diskussie en besluitvorming daarover heeft prioriteit boven bestuurlijke decentralisatie 'tussen tafellaken en servet' binnen Rotterdam.

Anne van Veenen

Miniconferentie deelgemeentebestel

Op zaterdag 3 juni organiseert het gewestelijk bestuur een mini-conferentie over het thema

Verdere ontwikkeling van het deelgemeentebestel

Voorafgaand aan de discussie in de afdelingen en gewest over teksten voor het verkiezingsprogramma '90-'94 is het goed de balans van reeds genomen stappen op te maken en de belangrijkste thema's voor verdere ontwikkeling uit te diepen.

De miniconferentie begint om 10.00 uur met een aantal inleidingen, waarna vier workshops de belangrijkste deelonderwerpen zullen behandelen. Deze zijn:

- complementair bestuur
- beheer als bevoegdhedenpakket
- draagvlak voor deelgemeente(raden)
- decentraal bestuur en de relatie tot ambtelijke diensten

De bijeenkomst wordt na een plenaire discussie om 14.30 uur afgesloten.

Zeer binnenkort zullen de uitnodigingen voor de miniconferentie verstuurd worden. Wilt u er zeker van zijn dat ook u uitgenodigd zult worden, maak dit dan even kenbaar via een briefje aan het Gewestelijk Bestuur PvdA, Willem Smalhof 95, 3031 NM Rotterdam.